

[Melchior]

ske normale pligt at sige det. Det har altså hverken folketinget eller regeringen turdet sige, og det må give Elsams bestyrelse og andre i en lignende situation et klart fribrev på at handle, således som de handler. Er der nogen grund til at rette forargelse mod nogen, så kan det kun være mod dem, der ikke tør sige det, de mener.

Skønt andre ordførere har sluttet med det samme emne, så må jeg da også komme ind på det – det bliver ikke mindre rigtigt af at blive gentaget. Disse alternativer med i stedet for sorte kul fra Sydafrika at få røde kul fra Polen eller gloende kul fra Kina, viser umuligheden i alle disse forehavender, både hvad sportsfolk og samhandel angår. Man varmer sig her ved en tom gestus. Ud af den ild bliver der altså ikke nogen gas, som kan give varme til andre end dem, der udslynger ordene, for det er og forbliver det rene ordgas.

Gert Petersen (SF):

Må jeg først sige, at det var en interessant nyhed for mig, at centrum-demokraterne i sin tid stemte imod forslaget til folketingsbeslutning, fordi det ikke var vidtgående og skarpt nok. Det er den konklusion, jeg måtte drage af de bemærkninger, som den foregående ordfører kom med, men han er jo kendt for at være i stand til at udtale sig lidt mystisk, og derfor er det måske en forkert konklusion. Undskyld, jeg forstyrrede.

Jeg vil sige til den konservative ordfører, at jeg lyttede med stor interesse til de manende betragtninger om, hvordan vi skulle kæmpe for demokratiet, som skal erobres hver dag. En af de vigtigste måder, hvorpå vi kan kæmpe for demokratiet, er åbenbart ved at afvise enhver tanke om boykot af Sydafrika. Jeg må sige, at den konservative kamp for demokratiet forekommer at være koblet noget sammen med kampen for et demokrati, der giver skillinger, og jeg har en vag fornemmelse af, at det er det, der er hovedsagen. Det er i virkeligheden ret fantastisk. Jeg ved godt, vi har vores store problemer i dette land – vi har økonomiske problemer, vi har sociale problemer osv., og det beskæftiger vi os hyppigt med – men vi er ikke desto mindre set i global målestok målt pr. indbygger enten det rigeste eller det næstrigste land i verden. Og så vil man fortælle mig, at det vil være helt forfærdeligt for dette land, om det

skulle koste lidt at bekæmpe den grusomste – uden sammenligning grusomste – undertrykkelse, den mest langvarige, mest solide undertrykkelse, vi i denne tid oplever, nemlig den i Sydafrika. Demokrati er naturligvis godt, forudsat det giver penge – sådan forstod jeg den konservative ordfører.

Jeg skal sige til hr. Jørgen Junior, at hans politik er jo den, Danmark fører. Hr. Jørgen Junior sagde, at han syntes, handelssamkvemmet med Sydafrika burde forøges, det burde fordobles; det var sådan, man skulle gøre. Jeg kan desværre glæde hr. Jørgen Junior med, at den danske import fra Sydafrika i 1975 var på 78 mill. kr., i 1976 på 116 mill. kr. og i 1977 på 165 mill. kr. Altså en fordobling i løbet af tre år. Til lykke, hr. Jørgen Junior, til lykke til den socialdemokratiske ordfører, til lykke til udenrigsministeren.

Jeg synes også, den socialdemokratiske ordfører skulle tænke lidt over, hvad det betød, når hr. Jørgen Junior var så tilfreds med udenrigsministerens svar på forslaget her – det gav han jo udtryk for – og når hr. Jørgen Junior slog sig til tåls med, at det, som den socialdemokratiske ordfører sagde, ingen betydning havde i virkelighedens verden. På det ene punkt er jeg enig med hr. Jørgen Junior.

Hvad selve forslaget angår: vi vil naturligvis støtte et sådant forslag. Jeg kan være en lille smule i tvivl om punkt 7, om den danske regering eller folketinget skal gribe ind og forbyde sportsligt og kulturelt samkvem, fordi det kan skabe præcedens også i forhold til andre lande, hvad man kunne finde på på det område. Men når det drejer sig om forretningsmæssigt samkvem, så er der præcedens, bl. a. i forhold til Rhodesia, for, at en regering kan forbyde forretningsmæssigt samkvem – og den danske regering har gjort det. Jeg vil da indrømme, at selv punkt 7 er værd at overveje – med den holdning, som de officielle sportsorganisationer længe har indtaget.

Jeg må helt afvise, at det er nødvendigt, at tingene altid skal ske i en international sammenhæng. Selvfølgelig kan Danmark gå i spidsen, vi kan både gå i spidsen for at få andre nordiske lande med, altså som oplæg til et nordisk initiativ, og vi kan gå i spidsen også på andre områder, og gennemførelse af tanker som disse ville være at gå i spidsen, det ville bidrage til at skabe en international